

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

& ait Simon & obiurgavit in discipulos suos & intuit⁹ cōversus verò ipse
33 חו דין אתפני וחר בתלמודיה וכאמ בשמעון ואמר
sed quę Dei tu cogitas quia nõ satana post me abi
זל לך לבסתי סטניה דלא דנא את דאלהא אלי

דבני נשנא : קרינא דסהרני

qui illis & ait discipulis suis cum turbas Iesus & vocavit
34 וקרנא ישוע לכנשא עם תלמודיה ואמר להון מן
crucē suam & baiulet semetipsum abneget post me venire vult

דעבנא דנאתא בתרי נכפור כנפשה ונשקול זקופה
perdet eam animam suā serare voluerit enim quisquis post me & veniat

ונאתא בתרי : כל מן ניר דעבנא דנחא נפשה נובדיה
35 quid seruabit eā Euang. meū & ppter pter me aīam suā q̄ pdiderit & oīs
וכל דנוכר נפשה מטלת ומטל סכרתי נחיה : 36 מנא

& antiq̄ suę lucretur vniversum mundum si homini proderit enim
ניר מתערר ברנשא אן עלמא בלה. נאתר ונפשה
animę suę cōpensationem homo dabit quam aut iājurā faciat

נחסר : 37 או מנא נתל ברנשא תחלופא דנפשה :
scelerata ista in generat. & meorū serm. mei quę puduerit enī omnem

38 כל ניר דנכהת בי ובמלי בשרכתא הדא חטיחא
in gloria venerit cūm eius pudebit hominis filium etiam & adultera
ונירתא ואר ברך דאנשא נכהת כה מא דאתא בשוכחא

דאבוהי עם מלאכוהי קדישא :

9 Caput

קפלאון ט

tabernaculorū festo ad oblationem

דקורבא דעאדא דמטאלא

quidam quia sunt vobis ego dico amen eis erat & dicens
1 ואמר הוא להון אמין אמר אנא לכון דאירת אנשא

regnum viderint donec mortē gustābant qui noa hīc qui stant
דקימין תנן דלא נשעמון מותא ערמא דנהוון מלכותה
cum pntelate venisse Dei

דאלהא דאתת כחילא :

33 Qui conuersus, & vidēs
discipulos suos, commina-
tus est Petro, dicens, Vade
retro me Satana, quoniam
non sapiš quę Dei sunt, sed
quę sunt hominum.

34 Et conuocata turba cum
discipulis suis, dixit eis, Si-
quis vult me sequi, denegat
semetipsum, & tollat crucē
suam, & sequatur me.

35 Qui enim voluerit ani-
mam suam saluam facere
perdet eam: qui autem per-
diderit animam suam pro-
pter me & Euangelium, sal-
uam faciet eam.

36 Quid enim proderit ho-
mini, si lucretur mundum
totum: & detrimentum ani-
mę suę faciat?

37 Aut, quid dabit homo
commutationis pro anima
suā?

38 Qui enim me confusus
fuerit, & verba mea in gene-
ratione ista edultera & pec-
catrice, & Filius hominis,
cōfundetur eum, cūm vene-
rit in gloria Patris sui cum
angelis sanctis.

C A P. IX.

1 Et dicebat illis, Amen
dico vobis, quia sunt quidā
de hīc stantibus, qui non gu-
stābunt mortem, donec vi-
deant regnum Dei veniens
in virtute.

33 ος εστις εδωκεν απαντας τους μαθητας αυτου, ετι ητιμωσεν τον Πέτρον, λεγων, υπαγαθου σου Σαταναι, οτι η
φροεις τα θε θεου, δινα τα εθνη εδουλωθησιν. 34 και παρκαλεσασαμενος τον οχλον σου εις μαθητας αυτου, ει-
πεν αυτοις, ος τις θελει αποσταν μου αναλαβει τον σταυρον αυτου, και ακολουθει μου, ο
35 ος εδωκεν αυτον την ψυχην αυτου, και οσιν αυτου, ος εστι αυτος εσθλη τον ψυχην αυτου, οτι εκει εμεσ
τον βασιλευσιν ουσιν αυτου. 36 οτι εδωκεν αυτον την ψυχην αυτου, και οσιν αυτου, οτι εκει εμεσ τον
ψυχην αυτου. 37 οτι εδωκεν αυτον την ψυχην αυτου, και οσιν αυτου, οτι εκει εμεσ τον
38 ος εδωκεν αυτον την ψυχην αυτου, και οσιν αυτου, οτι εκει εμεσ τον
ελεος ος εδωκεν αυτον την ψυχην αυτου, και οσιν αυτου, οτι εκει εμεσ τον

Κεφ. θ.

1 Και ειπε αυτοις, αμην λεγω υμιν, οτι ειναι ος εστις εδωκεν απαντας τους μαθητας αυτου, ετι ητιμωσεν τον Πέτρον, λεγων, υπαγαθου σου Σαταναι, οτι η φροεις τα θε θεου, δινα τα εθνη εδουλωθησιν.

2 Et post dies sex assumptus Iesus Petrum & Iacobum & Ioannem: & ducit illos in montem excelsum solos, & transfiguratus est coram ipsis.

3 Et vestimenta eius facta sunt splendentia, & candida nimis velut nix, qualia fullo non potest super terram candida facere.

4 Et apparuit illis Elias cum Moyse: & erant loquentes cum Iesu.

5 Et respondens Petrus, ait Iesu, Rabbi, bonum est nos hic esse: & faciamus tria tabernacula, tibi vnū, & Moyse vnū, & Elize vnū.

6 Non enim sciebat quid diceret: erant enim timore exterriti.

7 Et facta est nubes obumbrans eos: & venit vox de nube, dicens, Hic est filius meus charissimus: audite illum.

8 Et statim circumspectentes, neminem amplius viderunt nisi Iesum tantum secum.

9 Et descendentibus illis de monte, praecepit illis ne cuiquam quod vidissent narrent: nisi cum Filius hominis à mortuis resurrexerit.

10 Et verbum continuerunt apud se: conquirentes quid esset, Cum à mortuis resurrexerit.

11 Et interrogabant eum dicentes, Quid ergo dicunt Pharisaei & Scribae, quia Eliam oportet venire primum?

& Ioannem & Iacobum Cepham Iesus accepit dies sex & post
 ובתר ששת יומין דבר ישוע לכאפא וליעקוב וליוהנן
 & trāsformatus est solos excelsum in montem eos & subdaxit
 ואסק אנוס בלחוריהון ואשתהלה
 nix sicut valde & cādidū erat vestim. ei⁹ erat & coruscās ante oculos eorū
 לעיניהון: ומוהר הוא לבושה ומחור טב איך תלנא
 possunt non in terra dealbare homines quale
 אכננא דבנונשנא למחורו בארעא לא משכהון: Iesu cum loqueretur dum & Elias Moses eis & apparuerunt
 ואתחזיו להון מושנא ואליא בר ממללין עם ישוע: & faciam⁹ simus vt hic nobis est bonum Dne mi Cephas ei & dixit
 ואמר לה כאפא רבי שפיר הו לן דהורכא נהווא ונעבר
 vnum & Elize vnum & Moyse vnum tibi tabernacula tria
 תלרת ממללין לך חדא ולמושנא חדא ואליא חדא: in timore enim erant exstiteret diceret quid erat sciens autē non
 לא דיין דיע הוא כנא אמר איתיהון הו ניר בדחלתא: nube ē fuit & vox super eos erat & obumbrans nubes & extitit
 והות עננא וממללא הות עליהון וקלא הוא מן עננא
 cum & ē vestigio audite ipsū dilect⁹ filij m⁹ hic est que dixerat
 דאמר הנו ברי הביא לה שמעו: ומן שליא כד
 solum Iesum nisi viderunt non quēpiam discipuli circūspiciē
 חרו תלמידי לאנש לא הווא אלא אן לישוע בלהודיהו
 eis erat precipiens monte de descenderet & cū cum eis
 עמהון: וכד נחתין מן מורנא מפקד הוא להון
 filius surrexisset cum nisi quod viderat id dicerent ne vt culpam
 דלאנש לא נאמרין מרס דחזו אלא אן מא דקם ברה
 & quaretes apud se sermonem & tenebant istum mortuis à hominis
 דאנשא מן מיתא: ואחרורה למלתא כנפשהון ובעין
 mortuorū domo ē surrexisset cum sermo hic esset quid erat
 הוודמנא הי הדא מלתא דמא דקם מן בית מיתא: I
 scribz dicunt igitur quid & dicebant eum erant & interrogantes
 ומשאלין הווא לרה ואמרין מנא הכיל אמרין כפרנא
 prius vt veniat oportet quia Eliam
 דאליא ולא דנאתא לוקדם:

2 καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ, ἀπελεγμένους αὐτὸν Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰακώβον, καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀγαθῶς αὐτοῖς ἐλάλοεν· ὅπως ὁ ἄγγελος κατ' ἰδίαν μοῖσις· ἔμετεμορφώθη ἑμμορφῶσθαι αὐτῶν· 3 καὶ ἔα ἰματῖα αὐτῶν ἐξέλιπον σιλῶσπον, λευκά καὶ ὡς χιών, οἷα γυαφεί, ὅτι τῆς γῆς ἢ δυνάσται λευκαῖαι. 4 καὶ ὡφθην αὐτοῖς Ἡλίας καὶ Μωϋσῆς, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες μετ' Ἰησοῦ. 5 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει μετ' Ἰησοῦ, Ραββί, καλόν ἐστιν ἡμῖν ὡδε εἶναι· καὶ ποιησώμεθα σελῶνας ἑστῆς, σοὶ μίαν, καὶ Μωϋσῆ μίαν, καὶ Ἡλίας μίαν. 6 ἢ γὰρ ἔθελῃ λαλήσῃ ἡσας γὰρ ἐκφοβῆσθαι. 7 καὶ ἐξέλετο νεφέλην ὀπισθοκάλυψαι αὐτοῖς. καὶ ἦλθεν φωνὴ ὡς τῆς νεφέλης, λέγουσα, ὁ γὰρ ὁ θεὸς μου ὁ ἀγαπῶν τὸν υἱόν, αὐτὸν ἀκούει. 8 καὶ ὄψατο αὐτοὺς ἑλεγεμόνοι, καὶ ἐπὶ ἑστῆα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦ μόνον μετ' αὐτῶν. 9 κατὰ τὸ ἀρῶντα δὲ αὐτῶν ἔπει τῶ ὄρει, διετείλατο αὐτοῖς ἵνα μὴ εὐαγγελίσωσιν αὐτῶν, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὄψεται αἰσθηθῆναι. 10 καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν· ὡς αὐτοῖς συνηθισμένον ἔσθαι, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὄψεται αἰσθηθῆναι. 11 καὶ ἐπιρώτα αὐτοὺς, λέγοντις, ὅτι λέγουσι οἱ γραμματεῖς, ὅτι Ἡλίας δεῖ εἰσεῖν πρῶτον.

12 Qui

& sicut repararet ut omnia prius veniret Elias eis dixit
 אמר להון אליא אתא לוקדם דבל מרס נתקן ואיכנא ¹²
 sed & reprobetur patiatur ut multa hominis filio de scriptu est
 כתיב על ברה דאנשא דסני נהש ונסתלל : אליא
 quicquid in eum & fecerunt venit Elias quia etiam vobis ego dico
 אמר אנא לכון דאוי אליא אתא ועבדו בה כלמא
 de eo scriptum est sicut voluerit
 דעבנו איכנא דכתיב עלוהי :

ieiunij quartæ hebdomadis in Sabbatho vnius

דחר בשבא דשבתא דארבע דעומא
 multam turbam circa eos vidit suos discipulos ad venisset & cum
 וכד אתא לות תלמידוהי הוא לותהון כנשא סנאא ¹⁴
 turba omnis hora & eadem cum eis disceptantes & scribas
 וספרא כד בעין עמהון : וכר שעתה בלה כנשא
 & interrogans pacem eius postularit & accurre. & obstupuit respexit eum
 הזאווה ותוהו ורהטו שאלו בשלמרה : ומשאל ¹⁶
 & respondit cum eis estis disceptates quid scribas erat
 הוא לספרא מנא דרשון אנתון עמהון : וענא ¹⁷
 cui est ad te filiū meū adduxi doctor & ait turba de vno
 חד מן כנשא ואמר מלפנא אתירת ברי לותך דאית לה
 & conatit eum apprehendit & vbi loquitur qui nō spiritus
 רוחא דלא ממללא : ואיכא דמדרכא לה חכמה ¹⁸
 discipulis tuis & dixi & arefcit dentib' suis & frendet & discerpit eum
 לרה : ומרעת ומחרק שנוהי ויבש ואמרת לתלמידך
 & ei & ait Iesus respondi potuerunt & non vt eiecerēt eum
 דנפקוניהי ולא אשכחו : ענא ישוע ואמר לה און ¹⁹
 vobiscum ero quousque tandem credula quæ non generatio
 שרבתא רלא מהימנא עדמא לאמתי אחוא עמכון
 & adduxerunt eū ad me adducite eum sustinebo vos quousque tandem
 ועדמא לאמתי אסיברכון איתאוהי לותי : ²⁰ ואיתוהי
 super & cecidit cōtrivit eū hora eadem spiritus vidisset eum & cum ad eum
 לותה וכד חזתה רוחא בר שעתה חכמתה ונפל על
 & discerpebat & volutabatur terram
 ארעא ומתכעק הוא ומרערת :

32. Qui respondens ait illis, Elias cum venerit primò, restituet omnia : & quomodo scriptum est in Filium hominis, ut multa patiatur, & cõ-temnatur.
 33. Sed dico vobis, quia Elias venit (& fecerunt illi quæcun-que voluerunt) sicut scriptum est de eo.

14. Et veniens ad discipulos suos, vidit turbam magnam circa eos, & Scribas conquiritentes cum illis.
 15. Et confestim omnis populus videns Iesum, stupefactus est, & expauerunt, & accurrentes salutabant eum.
 16. Et interrogavit eos, Quid inter vos conquirititis?
 17. Et respondens vnus de turba dixit, Magister, attuli filium meum ad te habentẽ spiritum mutum.
 18. Qui vbicumque eum apprehenderit, allidit illum, & spumat, & stridet dentibus, & arefcit: & dixi discipulis tuis vt eiecerent illum, & non potuerunt.
 19. Qui respondens eis, dixit, O generatio incredula, quandiu apud vos ero? quandiu vos patiar? Afferte illum ad me.
 20. Et attulerunt eum, Et cum vidisset eum, statim spiritus conturbavit illum: & elisus in terram, volutabatur spumans.

12. ο δὲ ὡς ἐπεὶ ἠρξάντο αὐτοῦ, ἤλιος ἐλθὼν ἔσπευσε πρὸς αὐτὸν, λέγων· ἄκουσον μου, καὶ ἴδου πάντα· ἔγωγε ἐγὼ ἀποπέμψω τὸν υἱόν μου ἐμπροσθέν σου, ἵνα προπορεύσῃ σου, καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν. 13. καὶ λέγων ὁ υἱὸς τοῦ ἠλίου· καὶ ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν ἵνα προπορεύσῃ σου, καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν. 14. καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν ἵνα προπορεύσῃ σου, καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν. 15. καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν ἵνα προπορεύσῃ σου, καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν. 16. καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν ἵνα προπορεύσῃ σου, καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν. 17. καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν ἵνα προπορεύσῃ σου, καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν. 18. καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν ἵνα προπορεύσῃ σου, καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν. 19. ο δὲ ὡς ἐπεὶ ἠρξάντο αὐτοῦ, ἤλιος ἐλθὼν ἔσπευσε πρὸς αὐτὸν, λέγων· ἄκουσον μου, καὶ ἴδου πάντα· ἔγωγε ἐγὼ ἀποπέμψω τὸν υἱόν μου ἐμπροσθέν σου, ἵνα προπορεύσῃ σου, καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν. 20. καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν ἵνα προπορεύσῃ σου, καὶ ἰσχυρῶς ἐπιθήσει αὐτὸν ὁ σπῆν.

ε

21 Et interrogavit patrem eius, Quantum temporis est ex quo ei hoc accidit? At ille ait, Ab infantia:

22 Et frequenter eum in ignem & in aquam misit, vt eum perderet, sed si quid potes, adiuua nos, miserus nostri.

23 Iesus autem ait illi, Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti

24 Et continuo exclamans pater pueri, cum lachrymis aiebat, Credo Domine: adiuua incredulitatem meam.

25 Et cum vidisset Iesus concurrentem turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens illi, Surde & mute spiritus, ego precipio tibi, exi ab eo & amplius ne introcas in eum.

26 Et exclamans, & multum discerpens eum, exiit ab eo: & factus est sicut mortuus, ita vt multi dicerent, Quia mortuus est.

27 Iesus autem tenens manum eius, eleuauit eum: & surrexit.

28 Et cum introisset in domum, discipuli eius secretim interrogabant eum, Quare nos non potuimus eicere eum?

29 Et dixit illis, Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione & ieiunio.

30 Et inde profecti pratergredebantur Galilziam: nec volebat quenuquam scire.

est quo ita ex iam tempus ei quantum patre eius Iesus & interrogavit
 ושאל ישוע לאביו דכמא לה זבנא הא מן דהכנא הו
 abiicit eum multis & temporib. puertia sua à iam ci dixit
 אמר לה הא מן טליתיהו: וובנין סניאן ארמיה
 adiuua me tu possis quod sed vt perderet eum & in aquas in igne
 בנרא ובמא דתובדויה: אלא מדס דמשכח את ערדיני
 credere tu potes si Iesus ei dixit mei & miserere
 ותרחם עלי: אמר לה ישוע אן משכח את דהימן
 clamauit hora & eadem qui credit ei fieri possunt omnia
 כל מדס משכח דנהוא למן דמהימן: ובר שעתה קעא
 defectui succurre ego credo & diceret fieret cum pueri pater
 אבויה דטליא בר בכא ואמר מהימן אנא ערר להסירות
 ad se & eogregaretur populi qd accurreret Ies autē videret eū fidei inter
 הימניהו: כד הוא דין ישוע דרהט עמא ומתכנש לותה
 qui non surde spiritus illi & ait immundum spiritum illū obiergē
 נאני ברוי רוחא טנפתא ואמר לה רוחא הרשתא דלא
 ingrediaris ne & rursū ab eo exi tibi ego precipio ego loquēti
 ממלא אנה פקר אנה לכי פוקי מנה ותוב לא תעליני
 sicut & fuit & exiit & contudit eū multū illud demoniū & clamauit in eam
 לה: וקעא שאדא הו כני ושקרה ונפק והוא איך
 Iesus verò ipse ipse quia mortuus dicerent vt multi ita mortuus
 מיהא איך דסניאן נאמרין דמית לה: הו דין ישוע
 in domum. Iesus autē ingressus esset eū & crexit eū manu eius pbendit eū
 אחורה באודה ואקימרה: כר על דין ישוע לכיתה
 potuimus non nos quare priuatim discipuli ei⁹ interrogarunt eū
 שאלוהו תלמידוהו כלחודיהו למנא חנן לאאשכחן
 non in aliquo genus hoc eis dixit illud eicere
 למפקותיה: אמר להו הנא ננסא במדס לה
 exisset & cum & oratione ieiunio nisi exire potest
 משכח למפק אלא דעומא ובצלוחתא: וכר נפק
 sciret vt quisquā erat volens & non in Galilziam erant transeuntes illinc
 מן תמן עברין הו בגלילא ולא צבא הוא דאנש נדע
 de eo
 נר:

21 και ἐπιρωτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ, πόσος χρόνος ἔστιν, ὡς τὸν περὶ γὰρ αὐτοῦ; ὁ δὲ εἶπε, παρὰ βρεφῶν. 22 καὶ συχνάκις αὐτὸν καὶ εἰς τὸ πῦρ ἐβάλεν, καὶ εἰς τὸ ὕδωρ, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτὸν ὅτι εἶπε δυνάσασθαι, βοηθῶσιν ἡμεῖς, ἀσθενῶν ἄνθρωπος ἐστὶν ἡμεῖς. 23 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, πῶς, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δύναται σοὶ τὸ πιστεῦσαι. 24 καὶ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς αὐτοῦ ἔκραυζεν ἐλάλησας, καὶ ἔλεγε, πιστεύω κύριε, βοήθη μου τὸ ἀπίστευτον. 25 ὁ δὲ Ἰησοῦς ὅτι ἑώρακέν τινος ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ἐμίνευσεν τῷ πνεύματι ἁκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ, πῶς τὸν ἐμάταις καὶ κωφοῦν ἐλάλησας, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἄκουσον μου καὶ ἐπίστευσόν μοι, καὶ ἴσθι ἄσπαστος. 26 καὶ ἔειπεν αὐτῷ, καὶ ἔβη ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς νεκρὸς, ὡς τε πολλοὺς λέγει, ὅτι ἀπίστευτοι. 27 ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τὸν χεῖρα αὐτοῦ, ἔγειρεν αὐτὸν, καὶ ἔβησεν. 28 καὶ ἐισελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιρωτῶντων αὐτὸν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνάμεθα ἐκβαλεῖν αὐτὸν. 29 καὶ εἶπεν αὐτοῖς, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκαθάρτου οὐ δύναται ἐκβαλεῖν ἄλλο ἐκβαλεῖν, εἰ μὴ ἐν ἰουρασμῷ καὶ νηστεύσει. 30 ὁ δὲ ἐβλήθη ἐξελθόντος παρὰ Γαλιλαίας, καὶ ἐκεῖ ἤρπυλοι ἦσαν ἐπιπορευόμενοι.

hominis quia filius eius & dicebat discipulos suos enim erat docens
 מלך הוא גיר לתלמידוהי ואמר להון רברה דאנשא ³¹
 die & cũ occisus fuerit & occidet eũ hominum in manus tradetur
 משתלם כאדוי בנינשא ונקטלונהי ונא תקטל בנינשא
 sermonem hunc erant sciantes non verò illi resurget tertio
 תלתא נקום : ³² הנוז דין לא ידעין הוולרה למלתא
 ut eum interrogarent. erant & timètes
 ודחלין הוול דנשאלוניהי :

Pentecosten post quintz in sabbatho vnias

דחה בשבא דה רבתר פנטיקוסמי

eos erat interrogans in domũ ingressus. fuisse. & cũ in Caphernaũ & venerunt
 ואתו לכפר נחום ובר עלו לביתא משאל הוול להון ³³
 verò ipsi inter vos in via eratis disceptantes quid
 דמנא מתחשבין הויתון באורחא בינתכון : ³⁴ הנוז דין
 quis esset vno cum vnus in via enim contenderant erant tacentes
 שתיקין הוול אתחרוי הוול גיר באורחא חד עם חד דמנו
 is eis & dixit duodecim & vocauit Iesus & sedit inter eos magnus
 רב כהון : ³⁵ ויהב ישוע וקרא לתרעסר ואמר להון מן
 & minister omnium postremus erit primus ut sit qui voluerit
 דצבא דנהוא קדמיא נהוא אחריא דכלנש ומשמשנא
 & tulit eum in medio & staito eum vnum puerum & accepit omnium
 דכלנש : ³⁶ ונסב טליא חד ואקיסה במצעתא ושקלה
 hunc velut qui omnibus eis & dixit brachia sua super
 על דרעהוי ואמר להון : ³⁷ כל מן דמקבל איך הנשא
 me est non excipit me & qui recipit is me in nomine meo puerũ
 טליא בשמי לי הו מקבל ומן דלי מקבל לא הווא לי
 vidim magist. mi Ioãnes ei dixit q. misit me eum sed recipiens
 מקבל אלנא למן דשרדני : ³⁸ אמר לה יוחנן רבי חזון
 nobis adhaereat non quia & prohibuim eũ in noie tuo demonia q. eicit hominẽ
 אנש דמפק שארנא בשמדך וכליננהי על דלא נקב לך :
 qui faciat quisquã enim non est eum phibeatis ne Iesus eis dixit
 אמר להון ישוע לא תכלונניהי לירת גיר אנש דעבר ³⁹
 q. malum est cõtra me dicere citò & possit in noie meo virtutẽ
 חילא בשמי ומשכח עגל אמר עלי דביש :

31. Docebat autem discipulos suos, & dicebat illis, Quoniam Filius hominis tradetur in manus hominum, & occident eum: & occisus, tertio die resurget.
 32. At illi ignorabant verbum: & timebant interrogare eum.
 33. Et venerunt Caphernaũ. Qui cum domi essent, interrogabat eos, Quid in via tractabatis?
 34. At illi tacebant. Siquidẽ in via inter se disputauerant, quis eorum maior esset.
 35. Et residens vocauit duodecim, & ait illis, Siquis vult primus esse, erit omnium nouissimus, & omnium minister.
 36. Et accipiens puerum, statuit eum in medio eorum. Quem cum complexus esset, ait illis:
 37. Quisquis vnum ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo, me recipit: & quicumque me susceperit, nõ me suscipit, sed eum qui misit me.
 38. Respondit illi Ioannes, dicens, Magister, vidimus quendam in nomine tuo eicientem demonia, qui non sequitur nos, & prohibuimus eum.
 39. Iesus autem ait, Nolite prohibere eum. Nemo est enim qui faciat virtutem in nomine meo, & possit citò male loqui de me.

31. εὐδιδασκεν τὸν λαὸν μαθητάς αὐτοῦ, καὶ εἰλεγεν αὐτοῖς, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦν αὐτὸν· καὶ ἀποκτενοῦν αὐτὸν, καὶ ἔσονται τρεῖς ἡμέρας ἀψίστοτα. 32. οἱ δὲ ἤκουον τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφρονοῦντο αὐτὸν ἠθεροῦσιν. 33. ἔλαθον εἰς Καφαρναῦμ, καὶ οὐκ εἶδον οὐδὲν ἕως οὗ εἰς αὐτοῦ διελογίζεσθαι. 34. οἱ δὲ ἐσιώπωντες ἐπηλόγησαν τὸν διελέγεσθαι αὐτῷ ἐπὶ ἰσθμῶν, καὶ μὴ λέγειν. 35. ἐκαθίστηεν ἐπιθώκων τὸν λαόν, καὶ λέγων αὐτοῖς, εἰ τις θέλει ἄριστος εἶναι, ἔσται πάντων ἕσχατος, καὶ πάντων ὑψίστος. 36. ἐκαθίστηεν αὐτὸν ἐν μέσσοις αὐτῶν, καὶ εἰς ἀπλοῦσα ἕλκετο αὐτὸν, ἔτι πρὸς αὐτοῖς. 37. ὅς ἐστιν ἐκ τῶν μαθητῶν παύλων λέγων τῷ θεῷ μαρτυροῦν, ἡμεῖς δεχόμεθα ἐκεῖνος, καὶ εἰς αὐτὸν ἐδέχθημεν, καὶ εἰς αὐτὸν ἐδέχθημεν ἐμὲ δεχόμεθα. 38. ἀπεκριθὼν δὲ αὐτῶν ὁ Ἰωάννης, λέγων, διδασκαλε, εἶδομεν ἕνα τῶν δυνάμεων σου ἐκείνου, ὃς ἐκ αὐτοῦ ἐξέλεγε δαιμόνια, καὶ οὐκ ἔσονται ἡμῖν. 39. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπε, μή ποτε κωλύετε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὃς οὐκ ἐπιτρέπει τῷ ὀνόματι μου, καὶ δυνήσεται τὸ γὰρ κακολογῆσθαι με.

40 Qui enim non est aduerfum vos, pro vobis est.
 41 Quisquis enim potum dederit vobis calicem aquę frigidę in nomine meo, quia Christi estis: Amen dico vobis, nõ perdet mercedẽ suã.
 42 Et quisquis scandalizauerit vnum ex his pusillis credentibus in me: bonum est ei magis si circumdaretur mola asinaria collo eius, & in mare mitteretur.
 43 Et si scandalizauerit te manus tua, abscinde illam: bonum est tibi debilem introire in vitã, quã duas manus habentẽ ire in gehennã, in ignem inexinguibilem.
 44 Vbi vermis eorũ nõ moritur, & ignis nõ extinguitur.
 45 Et si pes tuus te scandalizat, amputa illum: bonum est tibi claudum introire in vitam æternam, quã duos pedes habentem mitti in gehennã ignis inexinguibilis.
 46 Vbi vermis eorum non moritur, & ignis non extinguitur.
 47 Quod si oculus tuus scandalizat te, eice eum: bonum est tibi luscum introire in regnum Dei, quã duos oculos habentem mitti in gehennam ignis.
 48 Vbi vermis eorũ nõ moritur, & ignis non extinguitur.
 49 Omnis enim igne salietur: & ois victima sale salietur.
 50 Bonum est sal. Quod si sal insulfum fuerit, in quo illud cõdieris? Habere invobis sal, & pacẽ habete inter vos.

enim omnis est pro vobis contra vos igitur est qui non it
 40 מרדא הוא הכיל לוקבלכון חל פוכו הו: כל ניר
 suis quodd Christi eo nomine tantum aquę calicẽ qui, ppinau vobis
 41 אנשקוכון ככא דמאי בלחוד בשמא דדמשיחא אנתון
 is & omnis mercedẽ suã perdet quia non vobis ego dico amen
 42 אמין אמר אנא לכון דלא נאכד אנודה: וכל מן
 ei fuisset satius in me qui credunt paruolis illis ex vnum qui offendit
 43 זכשל להד מן הליו זעורא זכחימנין בי פקה הוא לה
 in mare & pueretur ad collũ ei⁹ asini mola fuisset imposita si
 44 אלו רמא הורת רחיא דחמרה בעורה ושדא בימא:
 mutilo tibi est satius abscinde eam manus tua te offenderit: verò si
 45 ואן רין מכשלא לך אירך פסוקיה פקה הו לך פשינא
 in gehennã abeas manus duę tibi sint cum quã ad vitã vtinged
 46 ותעול להיא או כד אית לך תרתין אידון תאול לנהנא:
 extinguitur non & ignis eorũ moritur non vermis eorum vbi
 47 איכא דתולעהון לא מיתא ונורהון לא דעכא:
 ve ingrediatis tibi est satius abscinde eũ te offenderit oculus tuus est
 48 ואן רנלך מכשלא לך פסוקיה פקה הו לך דתעול
 in gehennã caudas pedes duo tibi sint cum quã claudus ad vitam
 49 להיא חניסא או כד אית לך תרתין ונליון הפל כנהנא:
 extinguitur non & ignis eorum moritur non vermis eorum vbi
 50 איכא דתולעהון לא מיתא ונורהון לא דעכא:
 oculo cum vno tibi est satius erue eum te offenderit oculus tuus est
 51 ואן עינדך מכשלא לך חציה פקה הו לך דכחדא עינא
 oculi duo tibi sint cum quã Dei ad regnum vt ingrediatis
 52 תעול למלכותיה דאלהא או כד אית לך תרתין עינין
 & ignis eorũ moritur nõ vermis eorum vbi ignis in gehennã caudas
 53 הפל כנהנא דנורא: איכא דתולעהון לא מיתא ונורהון
 in sale sacrificium & omne salietur in igne enim omnis extinguitur
 54 לא דעכא: כל ניר כנורא מתמלה וכל דכחא במלחא
 in quo insipidũ fuerit sal autem si sal est bonum salietur
 55 תמלח: שפירא הי מלחא אן דין מלחא הפכה במנא
 vno cũ vnus estote & in pace sal in vobis sit slietur
 56 ותמלח תהוא בכון מלחא ובשינא הו חד עס חד:

40 ος τος ου ετι κατ'η υμων, εσθ' υμων δεν. 41 ος τος δε ποτισ, υμεις ποτιετε υδρατος εν ταισ οισμασι κεν
 οτι Χριστου εν ες, α μωυ λεγον υμων, υ μωυ δεπολεση τον μουσον αυτου. 42 και ος εσ σακαραδελια, εν α τω μωυ
 τω πιστευοιτω εις εμε, καλον εσ αυτου μαλλον, η σαρματου λιτρος μωυνος σαρ τον ησραηλ τον αυτου, και βλεμμα
 εις τω τω λαου. 43 και εσ σακαραδελια, ο η γαρ σου, δεπολεση αυτου. καλον εσ δεν καλον εις τω τω
 εισελθαι, η τω δυο γρας εχοιτα απελθαι εις τω γενησας, εις τω πυρ το ασβεστο. 44 οπου ο σακαραδελια
 εσ τω τω λαου, και τω πυρ εσβεστω. 45 και εσ ο ποις ου σακαραδελια, ο σακαραδελια αυτου, και ος δεν
 εις τω τω λαου, η τω δυο γρας εχοιτα βασιλευσ εις τω γενησας, εις τω πυρ το ασβεστο. 46 οπου
 σακαραδελια εσ τω τω λαου, και τω πυρ εσβεστω. 47 και εσ ο σακαραδελια ου σακαραδελια, ο σακαραδελια
 τον καλον εσ δεν μωυνοσ σακαραδελια, ο εισελθαι εις τω βασιλευσ τω τω τω, η δυο σακαραδελια εχοιτα
 γενησας τω πυρ. 48 οπου ο σακαραδελια εσ τω τω λαου, και τω πυρ εσβεστω. 49 πας τος που εσβεστω
 στω, και πασα συσταση διαβηστω. 50 καλον εσ δεν τω τω σακαραδελια, ος εσ αυτου, και εσβεστω
 εσβεστω εν εαυτοις εσ, και εσβεστω εν εσβεστω.